

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Soňou Vozábalovou ve věci žalobce: **Plzeňský Prazdroj, a. s., IČ 45357366, U Prazdroje 64/7, 304 97 Plzeň**, zastoupeného JUDr. Martinou Lintnerovou, advokátkou, Bezručova 153/9, 301 00 Plzeň 3 - Vnitřní Město proti žalované: **S. D. (dříve S.), nar. XXXXX, IČ XXXXX, XXXXX, pro zaplacení směnečného peníze ve výši 93.549,- Kč a směnečné odměny 311,83 Kč**

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 93.549,- Kč se 6% úrokem z částky 93.549,- Kč od 11.3.2014 do zaplacení a směnečnou odměnu ve výši 311,83 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žaloba o zaplacení náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,- Kč se zamítá.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Martiny Lintnerové, advokátky, na náhradu nákladů řízení částku 23.424,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 3.11.2014 domáhal vydání směnečného platebního rozkazu, kterým by soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 93.549,- Kč spolu s 6 % úrokem z částky 93.549,- Kč od 11.3.2014 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 311,83 Kč, náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,- Kč a náhradu nákladů řízení, a to z titulu nezaplacení směnky vlastní, kterou vystavila žalovaná dne 1.2.2013 v Karlových Varech na řad žalobce, znějící na směnečný peníz 93.549,- Kč, splatnou dne 10.3.2014, s místem placení U Prazdroje

7, Plzeň. Na směnku nebylo v den splatnosti, ani následně, ničeho uhrazeno, ačkoli žalobce žalovanou k zaplacení písemně vyzval.

Ve věci nebyl vydán směnečný platební rozkaz, neboť nebyly splněny podmínky dle ust. § 175 odst. 1 o.s.ř., neboť dle názoru soudu (více viz. níže) nemůže žalobce v rámci směnečného řízení požadovat po žalované náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,- Kč. O tomto názoru byl žalobce vyrozuměn podáním ze dne 10.11.2014 a ze dne 22.12.2014. Žalobce však nadále na úhradě částky 1.200,- Kč setrval, a to z důvodů uvedených v rámci podání doručeného zdejšímu soudu dne 15.11.2014 a dne 30.1.2015 (tedy s odkazem na ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a dále s odkazem na ust. čl. 6 směrnice Evropského parlamentu a rady 2011/Z/EU ze dne 16.2.2011, o postupu proti opožděným platbám a dále také s odkazem na podobnost, pokud jde o právo na náhradu nákladů řízení).

K projednání věci zdejší soud v souladu s ust. § 115a o.s.ř. nenařídil ústní jednání, když ve věci bylo možno rozhodnout na základě účastníků předložených listinných důkazů, přičemž v daném případě účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili. Žalobce i žalovaná byli usnesením zdejšího soudu vyzváni, nechť se ve stanovené lhůtě od doručení usnesení vyjádří, zda souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, přičemž v souladu s ust. § 101 odst. 4 o.s.ř. byli poučeni, že pokud se nevyjádří ve stanovené lhůtě, bude soud předpokládat, že s rozhodnutím věci bez nařízeného jednání souhlasí. Žalobce ani žalovaná se v soudem stanovené lhůtě nevyjádřili, pokud šlo o souhlas s rozhodnutím věci bez jednání, přičemž žalovaná se nevyjádřila ani k žalobě (jež mu byla doručena do vlastních rukou již dne 2.3.2015). Soud tak při svém rozhodování vycházel ze skutkových tvrzení žalobce a jím předložených důkazů. Rozsudek byl zdejším soudem veřejně vyhlášen dne 29.9.2015.

Z předložených listinných důkazů má soud za prokázaný následující skutkový stav. Ze směnky vlastní vystavené žalovanou v Karlových Varech dne 1.2.2013, má soud za prokázané, že se žalovaná, jako výstavce této směnky, podpisem této směnky zavázala zaplatit na řad žalobce za tuto směnku částku 93.549,- Kč, a to dne 10.3.2014, přičemž směnka byla opatřena doložkou „bez protestu“. Směnka byla splatná v Plzni, U Prazdroje 7. Žalovaná byla na předmětné směnce označena jménem, příjmením, rodným číslem, IČ, adresou a na směnce je podpis žalované (vše prokázáno směnkou).

Soud má dále za prokázané, že žalovaná je podnikatelkou, a to od 27.4.2011, přičemž má živnostenské oprávnění také pro hostinskou činnost (prokázáno výpisem ze živnostenského rejstříku žalované v ARES).

Soud má dále za prokázané, že žalobce předžalobním pokusem o smír ze dne 1.10.2014, jež byl odeslán žalované zástupkyní žalobce doporučenou poštou dne 1.10.2014, mimo jiné vyzval žalovanou k úhradě shora uvedené směnky (prokázáno předžalobním pokusem o smír a dále podacím lístkem).

V průběhu řízení pak nebylo žalovanou prokázáno ani tvrzeno, že by žalovaná žalobci na předmětnou směnku něčeho uhradila, případně, že by k zániku jejího dluhu došlo na základě jiné skutečnosti.

Dle ust. čl. I. § 75 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů, vlastní směnka obsahuje: 1. označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém je tato listina sepsána; 2. bezpodmínečný slib zaplatit určitou peněžitou sumu; 3. údaj splatnosti; 4. údaj místa, kde má

být placeno; 5. jméno toho, komu nebo na jehož řad má být placeno; 6. datum a místo vystavení směnky; 7. podpis výstavce.

Podle ust. čl. I § 28 odst. 1 zákona směnečného a šekového, ve spojení s ust. čl. I § 78 odst. 1 tohoto zákona, se výstavce vlastní směnky svým podpisem zavazuje zaplatit směnku při splatnosti. Podle ust. čl. I § 28 odst. 2 zákona směnečného a šekového, ve spojení s ust. čl. I § 78 odst. 1 zákona směnečného a šekového není-li směnka zaplacená, má majitel proti výstavci přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle § 48.

Dle ust. § 48 odst. 1 zákona směnečného a šekového majitel může postihem žádat: 1) směnečný peníz, pokud nebyla směnka přijata nebo zaplacená, s úroky, byly-li ujednány; 2) 6% úroky ode dne splatnosti; 3) útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty; 4) odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného peníze nebo v nižší dohodnuté výši.

V posuzovaném případě soud postupoval podle shora uvedených právních předpisů. Po právním zhodnocení zjištěného stavu věci soud dospěl k závěru, že žalobní návrh byl vyjma požadavku na úhradu částky 1.200,- Kč oprávněný a důvodný, a proto mu v rozsahu výroku I. tohoto rozsudku vyhověl. V průběhu řízení bylo prokázáno, že žalobce je majitelem směnky vystavené žalovanou v Karlových Varech dne 1.2.2013, kterou se žalovaná zavázala zaplatit žalobci částku 93.549,- Kč. Směnka byla splatná dne 10.3.2014 v Plzni, U Prazdroje 7. Předložená směnka má všechny náležitosti uvedené v ust. čl. I. § 75 zákona směnečného a šekového, když v průběhu řízení žalovaná nezpochybnila svůj podpis na směnce, čili se jedná o směnku platnou. V průběhu řízení pak nebylo žalovanou tvrzeno ani prokázáno, že by žalovaná žalobci na předmětnou směnku uhradila částku 93.549,- Kč, ačkoliv byla k tomu ze strany žalobce před podáním žaloby vyzývána. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. žalobě vyhověl (pokud šlo o úhradu směnečného peníze a dalších postižných práv ze směnky) a žalovanou zavázal zaplatit žalobci požadovaný směnečný peníz, včetně dalších postižných práv ze směnky, tedy včetně požadovaného 6 % úroku ze směnečného peníze od 11.3.2014 do zaplacení a směnečného odměny ve výši 311,83 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1, část věty před středníkem, o.s.ř.

Jak již bylo uvedeno shora, soud však nepovažuje za důvodný požadavek žalobce na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,- Kč. Uvedené náklady spojené s uplatněním pohledávky podle ust. § 513 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, představují příslušenství pohledávky, stejně jako úroky a úroky z prodlení. Dle názoru soudu to, co lze po dlužníkovi ze směnky požadovat, je upraveno v ust. čl. I § 48 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů (zde je již zahrnuta směnečná odměna, 6% úrok ze směnečného peníze, ale také náklady protestu, podaných zpráv, jakož i ostatní útraty). Dle názoru soudu se již v zákoně směnečném a šekovém počítá s kompenzací nákladů v souvislosti s „uplatněním směnky“. Dle názoru soudu tak v případě požadavku na plnění ze směnky již jiné příslušenství požadovat nelze, tedy že žalobce nemá v případě podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu nárok na úhradu částky 1.200,- Kč (s odkazem na ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., stejně jako nelze v případě prodlení s úhradou směnky bez dalšího požadovat ze směnečného peníze zákonný úrok z prodlení, a to s odkazem na ust. § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). Pro úplnost soud dodává, že pokud jde o právo na náhradu nákladů řízení, na ty má účastník právo na základě občanského soudního řádu, jako procesního předpisu. Pokud jde o hmotněprávní úpravu, má žalobce v případě prodlení s úhradou směnky právo na náhradu postižných práv ze směnky dle ust. čl. I § 48 zákona směnečného a šekového (tj. včetně 6% úroku ze směnečného peníze, směnečné odměny, včetně nákladů protestace, podaných zpráv, jakož i ostatní útraty; již v samotném zákonu směnečném a šekovém je tak počítáno s kompenzací nákladů v souvislosti s uplatněním

směnky). Závěrem soud dodává, že správnost uvedeného právního názoru byla potvrzena i evidenčním senátem Nejvyššího soudu ČR, a to na základě dotazu vzneseného v souvislosti s konáním gremiální porady soudců Krajského soudu v Plzni dne 10.12.2014. S ohledem na shora uvedené soud žalobu o zaplacení náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1.200,- Kč výrokem II. tohoto rozsudku jako nedůvodnou zamítl.

Výrok III. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. (dle kterého i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, mě-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu). Žalobce byl v řízení neúspěšný pouze v poměrně nepatrné části, a proto mu soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Náklady řízení se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.694,- Kč, z odměny za zastoupení žalobce advokátem ve výši 14.580,- Kč (dle ust. § 7 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to za 3 úkony právní služby á 4.860,- Kč, tedy za převzetí a přípravu, za podání žaloby a za předžalobní výzvu), z 3 režijních paušálů za úkony advokáta po 300,- Kč, tj. 900,- Kč (za shora uvedené úkony právní služby, a to dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), a z 21 % DPH z částky 15.480,- Kč, tj. 3.250,80 Kč (dle ust. § 137 o.s.ř., když zástupkyně žalobce osvědčila, že je plátcem DPH). Celkem se tedy jedná o částku 23.424,80 Kč. Splatnost náhrady nákladů řízení byla stanovena také v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., přičemž žalovaná je zavázána uhradit náklady řízení k rukám zástupkyně žalobce dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem žalované splněna dobrovolně, může žalobce podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci u soudního exekutora.

Krajský soud v Plzni
dne 29.09.2015

Mgr. Soňa Vozábalová, v.r.
samosoudkyně

Vypravila: Ludmila Urbanová